

מכון
להדרכת
כתבי רבינו
אליעזר פאפו
זי"ע א, מח"ס
"פלא יועץ"
ועוד

אורות פלא

אורות פלא

מתורתו של רבינו אליעזר פאפו זי"ע, מח"ס "פלא יועץ"
לקט דרושים ומאמרי מוסר, שנלקטו מתוך ספריו

פרשת חיי שרה תשפ"ז

וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני

בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר. (כג טז)

אמר רבי יהושע בן לוי כל הנהגה מצרי עין עובר בלאו, שנאמר "אל תלחם את לחם רע עין" (משלי כג, ו). רב נחמן בר יצחק אמר עובר בשני לאוין, "אל תלחם" ו"אל תתאו" (שם). גם בזרע הקדוש (ח"ב ג:) התמירו בזה. ודבר זה צריך דעת, והרצפה להנות יתנה באלישע (ברכות י:). שהחזיקה בו לאכול לחם, שנבר הדבר כי בלב שלם קראתו, והרצפה שלא להנות אל יתנה בשמואל הרמתי (שם), שאפילו בדבר מועט יש לחוש, דאיכא דקפד ועבד משום כסופא, ועל כן אין להנות כי אם ממי שברור הדבר שנותן בעין יפה, ואמרו בזרע שעל זה נאמר "ושמת שבין בלעף אם בעל נפש אתה". (אורות אלים)

בבבד המה, ואין מצמצמין בצרכיו. (עליו חסידים)
ואברהם זקן בא בימים וז' ברח את אברהם בכל.
ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר
לו שים נא ידך תחת ירכי. (כד א-ב)

יש לדרקדק, דרבותינו זכרונם לברכה (יזמא כח):
דרשו: זקן ויושב בישיבה, דנראה אברהם זקן
ויושב בישיבה ולא יצחק, ומאי נפקא מנה?
ועוד, "וזה ברח את אברהם בכל", מאי נפקא מנה,
אם ברח ואם לא ברח רוצה להשיא אשה לבנו?
וכן במה שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (שם):

"אל עבדו זקן ביתו" - זקן ויושב בישיבה, מאי שיאטיה הכא ומאי
נפקא מנה? ועוד למה לו להודיענו שהיה "מושל בכל אשר לו"?
ונראה על פי מה שאמרו בגמרא (קדושין כט:): תרי לשני: ילמוד תורה
ואחר כך ישא אשה, אפשר רחים בצוארו ויעסק בתורה? ואידך לשנא,
ישא אשה ואחר כך ילמוד תורה, כדי שילמוד תורה בטוהרה, ותרץ הא
לן והא להו. ופרשו התוספות בשם ר"ת, הא להו - לבני ארץ ישראל
שהם עשירים, דליכא למיחש משום רחים בצוארו, ישא אשה תחלה.
וזה אמרו: "ואברהם זקן בא בימים" - זקן ויושב בישיבה, מכלל דיצחק
לא היה יושב בישיבה, ובפרוש אמרו (יזמא כח): "ויהי כי זקן יצחק" -
זקן ויושב בישיבה, מכלל דקמי הכי לא היה יושב בישיבה. ואם
כן יתקשי, איך היה רוצה אביו להשיאו אשה קדם שילמד? ועל

זה בא כמתרץ "וזה ברח את אברהם בכל", שהיה בארץ ישראל

והיה עשיר, ובכן יכול להשיאו אשה ואחר כך ילמוד תורה. (דו יד)

כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק. (כד ו)

ואין מזוגין לו לבן אשה אלא מדעתו של בן. ובזאת יבחן אם מה
היתה לו, יתקרבו הלבבות, וחפץ ה' בידו יצלה. ונהי דמשפחת לה
איש שיאמר: לא חפצתי לקחתה, ודוחקים אותו לקח אותה על כרחו
שלא בטובתו, וסוף דבר בפרק הנושא הוא נהפך לאיש אחר ואהב
אותה בגופו, כאשר בעינינו ראינו פאלה - אבל אין לסמוך על זה,
ולמיחש בעי שמא תהיה שונאתו שמונה נצח ואין זיווג עולה יפה.
לכן לא ידחק את השעה, ולא ידחק את בנו להעבירו על דעתו. נא"ה.
אברהם אבינו כמה גרים גיר, ולא רצה להתחתן בהם, ונתחתן במשפחתו אף

על פי שהיו עובדי עבודה זרה - לפי שהיו צנועות
וגומלות חסדים במשפחתו. וגם שנודע לו על פי
הדבור כשנולדה רבקה, שהיא בת זוגו של יצחק, ולכן
לא השיאו עד היותו בן ארבעים שנה. (עליו חסידים)

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את ה' לאלפי
רבבה ויירש זרעה את שער שנאיו. (כד ט)

וראוי לאדם להשתדל תמיד שיברכוהו, ויברח
מאד מלהתקוטט עם שום אדם ולהיות גורם קללה
לעצמו, שהרי אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות ז:).

אל תהי ברפת הדיזט קלה בעיניך ואל תהי קללת הדיזט קלה בעיניך, ומיתי
שם מגויים שברכו או קללו לגדולי הדור ונתקנמה בהם, לפי שהכל הולך
אחר העת והרגע, יש שעת רצון ויש רגע באפו, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה
(רות רבא ז, טו) אלמלא ברכתן של זקנות לנעמי נתקעקעה ביצתן של בית
דוד. לכן יהיה כל אדם חפץ בברכה, ובפרט לברכת תלמידי חכמים וצדיקים
יתאנה לה, ויהא מחזר אחריה, שברכתו קרובה להתקיים. ועל-כל-פנים ישא
ברכה מאת ה' על היותו מחשיב התורה וצדקת ה', והרי זה בכלל מכבד
התורה ולומדיה. וגם התלמיד חכם יהיה טוב עין הוא יברך, וכל החפץ
בברכתו הוא יברכנה ברכות רבות, כי מאי אכפת לה לגרם טובה
ושיהא חביר נהנה והוא אינו חסר, ולמחנה תחשב לו. (פלא יועץ)

ר
ז

דוע מאמר רבותינו זכרונם לברכה (ברכות ו:) לעולם יהא
אדם זהיר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא
בתפלת המנחה.

והן בעיון רבים מעמי הארץ מקליין בה ואין מתפללין אותה בצבור,
וכשמתפללין אותה ביחיד אין מתפלל אלא לאחר בין השמשות תפלה
חטופה וקטופה, ויש שאין מתפללין אותה כלל, או מתפללין ערבית
שתים, ושגו בראיה שלא התר להתפלל שתים ואין תשלומין אלא למי
ששגג או נאנס אנס גמור, והפסד רוח לא חשיב אנס, אין זה כי אם רע לב
וחסרון אמונה, כי המאמין באמונה שלמה כמו שהוא האמת, כי השם
יתברך הוא הנותן כח לעשות חיל, ולא יאמין שהמקצר בעבודתו ירבה
כבוד ביתו והעובד עבודתו בשביל כך ימעט מנתו, הס כי לא להזכיר,
וחבל על דמשתכחין שאין מתפללים כלל. אזי להם לבריות מיום הדין
ומיום התוכחה, שהרי עתה בעזונותינו אין לנו לא מקדש וכו', וחסרנו כל
טוב וכמעט זה כל עבודתנו לבוראנו, וזה כל יהדותנו שאנחנו מתפללים
שחרית מנחה ערבית, ואם גם זה חסר ובואנו, מה אנו ומה חיינו, ולמה
נגרע מגויי הארצות המתנהלים באילולים שבמה מהם מניחים עסקם
והולכים לבית תפלותם.

ב
:

שיגיע זמן תפילת מנחה, יזהר מאד להתפלל בזמנה עם
הראשונים שמתפללים בצבור, כי באמת אמרו (פסחים ד.)
זריזין מקדימין למצוות, וזהירות היא גופה מצוה שנוטלים עליה
שכר, צא ולמד מבנות לוט, שבשכר שהקדימה הבכירה אל הצעירה
לילה אחד, זכתה והקדים זרעה ליכנס תחת כנפי השכינה ארבעה
דורות (ב"ק לח:), והאדם אינו בטוח מרגע לרגע, במה מניעות יכולות
להזדמן לו, ולכן מי שהוא זריז, ונשכר.
יתפלל תפילת מנחה בכונה יתרה, דאיתא בזהר הקדוש (ח"א רל.) בבוקלהו
צלותי בעי בר נש לכוונא דעתיה, ובצלוחתא דמנחה יתיר מבוקלהו, בגין
דדינא שריא על עלקא (תרגום - בכל התפלות צריך האדם לכוון דעתו, אבל בתפלת
המנחה צריך לכוון יותר מכלם, לפי שהדין שורה בעולם). והן אמת שנקל לכוון
בתפלת שחרית יותר מתפלת מנחה, שאז הדעת יותר מבלבל מטרדות
הזמן, אבל מיבעי ליה לאזור חיל וליתובי דעתיה, ולפום צערא אנרא.
וכן המקדים לבית הכנסת במנחה ופוסק ממלאכתו, שכרו יותר גדול
מהמשיבים בבקר.
ויזהר גם כן במנחה ומעריב להיות מעשרה ראשונים בבית הכנסת, ומי
שלא יוכל להזהר בזה בשחרית, יזהר על כל פנים במנחה.

מזכרת מהודרת

ניתן להשיג תפילה על בניו ובנותיו
מרבנו אליעזר פאפו זיע"א
מספרו בית תפילה.
מעוצב על נייר כרומו 4 עמודים.
לשמחת ולהבדיל להנצחה
לעילוי נשמות וכו'

יעלזו חסידים

יצא לאור הספר יעלזו חסידים
של רבינו אליעזר פאפו זיע"א,

בהוצאה מהודרת עם מקורות הערות וליקוטים.
להשיג בחנויות הספרים ובמכון אורות פלא

מכון

אורות פלא